

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/838/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211227360
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1211227360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci žalobcu: MAGIC WORLD, s. r. o., Špitálska 2212/16, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Repákom, Krížna 47, Bratislava, proti žalovanej: Wústenrot poisťovňa, a. s., Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 1.521,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo 28. októbra 2013, č. k. 8C/19/2012-150, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 28. októbra 2013, č. k. 8C 19/2012-150, v časti priznanej istiny vo výške 1.521,31 eur p o t v r d z u j e.

V časti priznaného úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy 1.521,31 eur od 08. 06. 2011 do zaplatenia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že žaloba sa v tejto časti z a m i e t a.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 945,52 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, vedený v T. Z. M., F.. M., Č.. Ú.: XXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd 1. stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.521,31 eur s 9,25 % ročným úrokom od 8. 6. 2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 91,- eur a trov právneho zastúpenia v sume 663,94 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že v danom prípade sa žalobca domáhal náhrady škody za poškodené čelné sklo na motorovom vozidle W. - Z. Q., S.: Z.-XXX E., ku ktorej došlo dňa 18. 2. 2011 na Prístavnom moste v Bratislave, v dôsledku prevádzky motorového vozidla W. - Z. M., S.: Z.-XXX P.. V dôsledku prevádzky predmetného motorového vozidla odletel kameň od vozovky do motorového vozidla W. - Z. Q., S.O.: Z.-XXX E., čím na tomto motorovom vozidle došlo k poškodeniu predného skla. Vlastníkom motorového vozidla W. - Z. M., S.: Z.-XXX P. je spoločnosť UAU, s. r. o. a v čase nehody viedol vozidlo jej konateľ Y. U.. Motorové vozidlo W. - Z. Q., S.: Z.-XXX E. je vo vlastníctve žalobcu a v čase škodovej udalosti ho viedol konateľ žalobcu J. E.. Spoločnosť UAU, s. r. o. mala uzatvorenú poisťnú zmluvu so žalovanou, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobnú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca si u autorizovaného predajcu vozidiel W. - Z. objednal výmenu poškodeného čelného skla. Za výmenu čelného skla bola žalobcovi vystavená faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 1.521,31 eur s DPH a túto aj žalobca zaplatil. Originál faktúry následne predložil žalovanej spolu so žiadosťou o jej preplatenie a zápisom o poškodení

vozidla a oznámením poškodeného. Listom zo dňa 23. 5. 2011 oznámila žalovaná žalobcovi, že nie je oprávnená vysporiadať náhradu škody. Z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu súd zistil, že tento si už na konkrétne okolnosti škodovej udalosti podrobne nepamätal, pamätal si to, že sa to stalo na Prístavnom moste, kedy od auta W. - Z. M., S.: Z.-XXX P. odletel kameň, ktorý poškodil čelné sklo na aute vo vlastníctve žalobcu. Keďže sa na tomto mieste nedalo zastaviť a dotyčného štatutárny zástupca žalobcu poznal, telefonicky sa dohodli a zastavili tam, kde to bolo možné. Zavolať likvidátora žalovanej, ktorý sa na miesto dostavil, všetko by malo byť zaznamenané aj v dokladoch. Keďže žalovaná odmietala plniť, dal si žalobca urobiť opravu sám v autorizovanom servise a svoj nárok uplatnil na súde. Auto, ktoré škodu spôsobilo, išlo pred štatutárnym zástupcom žalobcu, a preto ho vie aj identifikovať. Svedok Y. U. uviedol, že jazdil pred vozidlom žalobcu po Prístavnom moste. Od kolesa jeho auta odletel kameň, ktorý poškodil čelné sklo za ním idúceho vozidla. Túto skutočnosť nezaregistroval, no nemôže ju ani vylúčiť. Konateľ žalobcu mu zatelefonoval a upozornil ho na to, že takáto situácia nastala. Svedok následne túto udalosť oznámil poisťovni. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že spoločnosť Motor - Car Bratislava, s. r. o. fakturovala žalobcovi za výmenu čelného skla na motorovom vozidle W. - Z. Q., S.: Z.-XXX E. sumu 1.521,31 eur. Z potvrdenia o platbe kartou súd zistil, že žalobca uhradil cenu opravy čelného skla v predmetnej sume. Zo zápisu poškodení vozidla k škodovej udalosti vyplýva, že žalobca dňa 24. 2. 2011 nahlásil žalovanej poškodenie čelného skla na svojom motorovom vozidle a spolu so zápisom o poškodení vozidla predložil žalovanej aj žiadosť o preplatenie faktúry. Žalovaná vo svojom stanovisku k škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX uviedla, že nie je možné preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu uvedenému v oznámení o poistnej udalosti. S poukazom na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z. z. nemala preukázanú príčinnú súvislosť medzi vznikom škody na vozidle žalobcu a prevádzkou motorového vozidla poisteného. V prehlásení zo dňa 14. 9. 2011 spoločnosť UAU, s. r. o. uviedla, že dňa 18. 2. 2011 na Prístavnom moste v Bratislave odletel od vozidla tejto spoločnosti kameň do vozidla žalobcu, čím došlo na danom vozidle k poškodeniu čelného skla. Z tohto skutkového stavu súd 1. stupňa vyvodil, že žaloba je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd 1. stupňa za dostatočne preukázané, že na motorovom vozidle žalobcu bola spôsobená škoda v dôsledku prevádzky motorového vozidla W. - Z. M., S.: Z.-XXX P., ktorého prevádzateľom bola v čase poistnej udalosti spoločnosť UAU, s. r. o. Žalobca žalovanej vznik poistnej udalosti riadne nahlásil. Žalovaná odmietla plnenie s odôvodnením, že nebola preukázaná existencia všetkých predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody ako i skutočnosť, že kameň ležiaci na vozovke je vonkajšou okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke, pričom zo strany prevádzateľa motorového vozidla je fakticky nemožné tomuto druhu škôd zabrániť, a preto je prevádzateľ v prípade vzniku tejto škody v súlade s § 428 občianskeho zákonníka zbavený zodpovednosti za jej vznik. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je upravená v § 427 až 431 O. Z. a je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Žalobca je v takomto prípade povinný preukázať iba to, že došlo k vzniku škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a prevádzkou motorového vozidla. Skutočnosť, že vodič motorového vozidla W. - Z. M., S.: Z.-XXX P., ako aj jeho prevádzateľ, neporušili pri jeho prevádzke žiaden právny predpis neznamená, že prevádzateľ vozidla nie je zodpovedný za škody, ktoré boli týmto motorovým vozidlom v súvislosti s jeho prevádzkou spôsobené. Pokiaľ dôjde k vzniku škody tým, že vozidlo pri jazde vymrští svojimi kolesami kameň ležiaci na vozovke, je takúto škodu jednoznačne potrebné považovať za okolnosť, ktorá má povahu v prevádzke motorového vozidla. Príčinná súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla a spôsobenou škodou jednoznačne vyplýva zo skutočnosti, že v prípade, ak by sa motorové vozidlo W. - Z. M., S.: Z.-XXX P. nepohybovalo pred vozidlom žalobcu, kameň ležiaci na vozovke by nebol vymrštený do čelného skla žalobcovho motorového vozidla. Prevádzateľ motorového vozidla, respektíve poisťovateľ, sa nemôže zbaviť svojej povinnosti nahradiť vzniknutú škodu preukazovaním skutočnosti, že škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať, keďže v takomto prípade je aplikácia druhej vety § 428 O. Z. vylúčená. Súd 1. stupňa považoval argumentáciu žalovanej o zbavení sa zodpovednosti za škodu za nedôvodnú. Žalovaná napokon nepredložila súdu žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili dôkazy predložené žalobcom respektíve skutočnosti v nich uvedené. Z tohto dôvodu súd považoval obranu žalovanej za nedôvodnú. Žalovaná nespochybnila ani samotnú výšku a rozsah spôsobenej škody. Výška škody potom predstavuje náklady na výmenu poškodeného čelného skla v sume 1.521,31 eur. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou peňažnej pohľadávky, súd ju zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja účastníci. Žalovaná napadla celý výrok rozsudku. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa zmenil tak, že návrh zamietne, prípadne napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že súd 1. stupňa sa riadne nevysporiadal s právnou otázkou, či je predmetná škoda liberovateľná a obmedzil sa iba na konštatovanie o nesprávnej argumentácii žalovanej. Svoj konštatovanie však bližšie neodôvodnil. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd žalobcovi priznal od 8. 6. 2011 bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Súd 1. stupňa nesprávne zistil skutkový stav veci, keď len z výsluchu svedka Y. U. a listinného dôkazu „oznámenia poisťnej udalosti“, „oznámenia poškodeného o poisťnej udalosti“ a prehlásenia spoločnosti UAU, s. r. o. odvodil príčinnú súvislosť vzniku škody. Predmetné listinné dôkazy sú neverifikovateľné tvrdenia, majúce pôvod výlučne vo výpovedi žalobcu. Ide o neoverené predpoklady o existencii príčinnej súvislosti, keďže aj sám žalobca zaregistroval až vznik škody a nie aj jeho príčinu. Príčinná súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla a vzniknutou škodou musí byť bezpečne preukázaná a nie je možné ju iba predpokladať. V ďalšom žalovaná poukázala na ustanovenie § 428 O. Z., v zmysle ktorého je vodič (a s ním rovnako prevádzateľ) liberovaný zo zodpovednosti za škodu. Rozhodnutie súdu 1. stupňa súčasne považuje za nepreskúmateľné. Pokiaľ ide o žalované príslušenstvo, žalovaná poukázala na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v zmysle ktorého, je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Žalovaná v trojmesačnej lehote (§ 11 ods. 6 písm. b/ citovaného zákona) od oznámenia poškodeného doručeného žalovanej 13. 5. 2011 splnila listom zo dňa 23. 5. 2011 podmienku, ktorá ju v zmysle § 11 ods. 7 citovaného zákona zbavuje povinnosti platiť úrok z omeškania. Keďže žalovaná splnila povinnosť v trojmesačnej lehote oznámiť, že odmietla plnenie a odôvodniť toto rozhodnutie, nie je povinná poškodenému uhradiť úroky z omeškania a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, ktorým je 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Nie je možné priznať úrok z omeškania skôr, než sa pohľadávka stala splatnou.

Žalobca odvolaním napadol výrok v časti priznaných úrokov z omeškania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu 1. stupňa v napadnutej časti (v časti úrokov z omeškania) tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 1.521,31 eur od 24. 5. 2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Namietal, že súd 1. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nevysvetlil, prečo zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania až od 8. 6. 2011 a nie od 24. 5. 2011, ako pôvodne žiadal žalobca. V tomto ohľade je rozhodnutie súdu 1. stupňa v tejto časti nepreskúmateľné. Žalovaná ako poisťiteľ si nesplnila povinnosť uvedenú v § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. a v zmysle § 11 ods. 7 citovaného zákona neposkytla poistné plnenie do pätnástich dní po skončení prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, je v súlade s ustanovením § 11 ods. 8 citovaného zákona povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Žalovanej vznikla povinnosť platiť úroky z omeškania od 24. 5. 2011.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že čiastočne dôvodné je iba odvolanie žalovanej.

Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky (§ 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať (§ 428 Občianskeho zákonníka). Ak škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou, majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť (Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014 Cpj 5/2014).

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 až 431 Občianskeho zákonníka) je založená na tom, že ako podmienka vzniku zodpovednostného vzťahu sa nepredpokladá porušenie právnej povinnosti, ak je škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (ktorá je súhrne označená ako dopravné prostriedky). Ide o zodpovednosť objektívnu, kedy sa zodpovedná osoba (prevádzkovateľ) nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže nedostatok zavinenia; jej zodpovednosť je vylúčená len pri splnení liberačných dôvodov (§ 428 Občianskeho zákonníka). Zákon tým poskytuje zvýšenú ochranu poškodenému a reflektuje skutočnosť, že dopravné prostriedky predstavujú viac či menej zložitú technickú zariadenia, s čím sú spojené zvýšené nároky na ich ovládanie, pohybujú sa spravidla väčšou rýchlosťou a vykazujú preto zvýšené riziko vzniku škôd pre prepravované osoby či pre okolie. Objektívna zodpovednosť sa spája práve s týmito prejavmi typickými pre prevádzku zariadení, najmä pre ich pôsobenie na okolie či dovnútra spôsobom, ktorý je výsledkom vlastností dopravného prostriedku, schopného premiestňovať sa z miesta na miesto a prepravovať pritom osoby alebo veci.

Prevádzkovateľ sa zbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (ktorá vzniká bez zreteľa na zavinenie) len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Svojej zodpovednosti sa však prevádzkovateľ nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke (pri ktorých liberácia vôbec nie je možná) považuje súdna prax okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky, to znamená „vnútorné“ okolnosti tej-ktorej prevádzky. Odpoveď na otázku, či a kedy ide o takúto okolnosť, závisí vždy od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Súdna prax v záujme ochrany poškodených osôb vykladá pojem prevádzky veľmi široko. Za takú okolnosť sa považuje napríklad zlyhanie bŕzd, vada materiálu, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky či iné nedostatky materiálu (a to aj skryté), ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je jeho motor. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné výkony po ukončení jazdy, ako aj výkony potrebné na údržbu vozidla. Už samo uvedenie motoru do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu alebo nie, či sa to stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve verejnosti prístupnom alebo ešte v garáži, a či motor uviedol do chodu sám prevádzkovateľ alebo jeho pracovník. Medzi okolnosti majúce pôvod v prevádzke patria aj nedostatky alebo vady materiálu, a to aj nespoznateľné (napr. R 80/1970, R 9/1972, R 3/1984).

Majúc na zreteli uvedené, nie sú pochybnosti o tom, že samotný pohyb (valivý pohyb kolies) a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s valivým pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobí škodu na čelnom skle iného auta, k takejto škode dochádza v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t. j. s jeho činnosťou a pohybom. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu. Z vyššie uvedených záverov potom vyplýva, že žalovaná nie je liberovaná z povinnosti nahradiť škodu na čelnom skle motorového vozidla, spôsobenú vymrštením kameňa spod kolies pred ním idúceho vozidla, nakoľko ide o škodu, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. V tomto smere nebola odvolacia argumentácia žalovanej dôvodná.

Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poisťovnej zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného v čase DN). Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.). Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného v čase DN).

Súd 1. stupňa svoje rozhodnutie založil na tom, že žalobca svoj nárok riadne preukázal. Súd 1. stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal jednak z výpovedí žalobcu a svedka Y. U., ako i z listinných dôkazov - zápisu o poškodení vozidla k škodovej udalosti, oznámenie poškodeného o poistnej udalosti a prehlásenia spoločnosti UAU, s. r. o. zo dňa 14. 9. 2011. Z týchto dôkazov vyvodil záver, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako ju popísal žalobca v návrhu. Odvolací súd poukazuje na to, že v takýchto prípadoch je veľmi obtiažne preukazovať priebeh nehodového deja, pri ktorom došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla vymrštením kameňa spod kolies iného motorového vozidla. Ak sa však podarí túto skutočnosť dostatočne preukázať, nárok na náhradu škody treba priznať (viď vyššie citované stanovisko NS SR). Vzhľadom na osobitosť takýchto sporov, pre záver o neunesení dôkazného bremena, je potrebné vylúčiť všetky iné varianty, ako mohlo dôjsť k poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle žalobcu. V tomto smere žalovaná ničím nespochybnila hodnovernosť výpovedí žalobcu a svedka, ani predložených listinných dôkazov. Rovnako tak neuviedla inú možnosť, ako mohlo dôjsť k predmetnej škodovej udalosti. Samotné tvrdenie, že tomu nedošlo tak, ako tvrdí žalobca, nepostačuje. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že k poškodenému vozidlu bol privolaný aj likvidátor žalovanej, ktorý sa namiesto dostavil a všetko zaznamenal. Odvolací súd je toho záveru, že v konaní nebol predložený žiaden iný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že ku škodovej udalosti nedošlo tak, ako ju popisoval žalobca. Odvolací súd má za to, že žalovaná využíva za účelom odmietnutia poistného plnenia, respektíve vyplatenia náhrady škody skutočnosť, že škodu spôsobenú na čelnom skle motorového vozidla je veľmi obtiažne s istotou preukázať. Ak však v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, vylučujúci, respektíve spochybňujúci, zhodné vyhlásenia účastníkov škodovej udalosti o tom, ako došlo ku škode, nemožno tvrdiť, že ku škode nedošlo popísaným spôsobom. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvoláciu námietku žalovanej, že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, odôvodňujúci priznanie náhrady škody. Žalovaná teda závery, vyplývajúce z predložených listinných dôkazov a výpovedí účastníkov a svedka, nijako nespochybnila a nevyvrátila. Rovnako bola preukázaná výška škody a jej zaplatenie žalobcom (viď faktúra č. XXXXXXXXXXXX, potvrdenie o platbe platobnou kartou).

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v časti priznanej istiny považoval za vecne správny, a preto ho odvolací súd v tejto časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Pokiaľ ide o žalované príslušenstvo, v tomto smere odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za dôvodné. Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené (§ 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného v čase škodovej udalosti). Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 7 cit. zákona). Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 11 ods. 8 cit. zákona). Žalobca, ako poškodený, doručil žalovanej oznámenie o poistnej udalosti dňa 13. 5. 2011 (č. I. 43). Žalovaná listom zo dňa 23. 5. 2011 (č. I. 45) oznámila žalobcovi, že odmieta vyplatiť náhradu škody z dôvodu, že charakter vzniku škody nezodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu nehodového deja, uvedeného v oznámení o poistnej udalosti. Žalovaná si splnila svoju zákonnú povinnosť a poskytla žalobcovi, v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b/ cit. zákona). Keďže si žalovaná povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. splnila, nebola povinná platiť poškodenému (žalobcovi) úroky z omeškania. Žalovaná sa dostane do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody nevyplatí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi (§ 11 ods. 7 cit. zákona). K uvedenému však v súčasnosti nedošlo.

Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti priznaných úrokov z omeškania tak, že návrh žalobcu v tejto časti zamietol.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 224 ods. 1, 2 O. s. p. a priznal žalobcovi ich náhradu. Odvolací súd považoval neúspech žalobcu v konaní len v pomerne nepatrnej časti (v časti príslušenstva). Trovy prvostupňového konania pozostávajú zo súdneho poplatku za žalobu vo výške 91,- eur a z trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej pomoci á 71,37 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd, vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaní dňa 6. 5. 2013, 9. 9. 2013, 28. 10. 2013, záverečné vyjadrenie), 2 x 7,41 eur (režijný paušál), 1 x 7,63 eur (režijný paušál), 4 x 7,51 eur (režijný paušál) + 20 % DPH, spolu v sume 663,94 eur. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci á 71,37 eur (odvolanie voči rozsudku v časti príslušenstva, vyjadrenie k odvolaniu žalovanej), 2 x 8,04 (režijný paušál) + 20 % DPH, spolu v sume 190,58 eur. Trovy odvolacieho konania, spočívajúce v súdnom poplatku za odvolanie podané žalobcom vo výške 91,- eur, odvolací súd žalobcovi nepriznal, nakoľko žalobca takýto súdny poplatok nezaplatil a súd 1. stupňa ho ani uznesením k zaplateniu tohto súdneho poplatku nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.